

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1915	Κυριακὴ ΚΣΤ' (Θ') Λουκᾶ (Ἐφ. 5,8-19) 29 Νοεμβρίου 2015 (β')	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Πονηρὲς ἡμέρες, προσοχή!

«...Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι» (Ἐφ. 5,16)

Ἀκούσατε, ἀγαπητοί μου, τὸν σημερινὸ ἀπόστολο; Ἐπ' αὐτοῦ θὰ ποῦμε λίγα λόγια.

Πολλὰ θαύματα ἔκανε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατὰ τὴν ἐπὶ γῆς παρουσία του. Ἰδιαίτερη ἐντύπωση προκαλοῦσαν καὶ προκαλοῦν πάντοτε οἱ **θεραπεῖες τυφλῶν**, τὸ ὅτι ἔδωσε τὸ φῶς σὲ ἀνθρώπους ποὺ ἔπασχαν στὰ μάτια. Στὸν τυφλὸ λ.χ., ποὺ ζητιάνευε ἔξω ἀπ' τὴν Ἱερικῶ, διέταξε, καὶ μέσα σ' ἓνα δευτερόλεπτο, χωρὶς φάρμακα, χωρὶς ἐγχείρησι, χωρὶς τίποτε, ἄνοιξαν τὰ μάτια του καὶ εἶδε τὸν ὠραῖο κόσμον καὶ ἐδόξασε τὸ Θεό (βλ. Λουκ. 18,35-43).

Καὶ δὲν ἄνοιγε μάτια τοῦ σώματος μόνο· ἄνοιγε προπαντὸς τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, τὰ πνευματικὰ μάτια· καὶ αὐτὸ εἶνε ἀπείρως πιὸ θαυμαστό. **Ἦ καὶ ἂν ἄνοιγαν ἔτσι καὶ τὰ δικά μας μάτια!** Μά, θὰ πῆς, τυφλοὶ εἴμαστε; Δὲν εἴμαστε βέβαια τυφλοὶ – δόξα τῷ Θεῷ. Δὲν ὑπάρχει ὅμως μόνο σωματικὴ τύφλωσις. Μάτια ἔχει καὶ ἡ ψυχὴ· κι ὅπως ὑπάρχουν σωματικῶς τυφλοὶ, ἔτσι ὑπάρχουν καὶ ψυχικῶς τυφλοὶ.

Τὰ μάτια τοῦ σώματος τὰ ξέρουμε: **τὰ μάτια τῆς ψυχῆς** ποιά εἶνε; Τὸ ἓνα μάτι τῆς ψυχῆς εἶνε **ἡ νόησις**, τὸ μυαλό. Ὅταν κάποιος κἀνη κατὰ ἄστοχο, λέμε πολλές φορές· Μὰ στραβὸς εἶν' αὐτός; τυφλώθηκε, δὲ βλέπει τὸ συμφέρον του;... Τὸ δεύτερο μάτι, ἀκόμη πιὸ καθαρὸ, εἶνε **ἡ συνείδησις**, ποὺ φωνάζει καὶ διαμαρτύρεται κάθε φορὰ ποὺ κάνουμε τὸ κακό. Καὶ τὸ τρίτο, ποὺ εἶνε ὄχι πλέον μάτι ἀλλὰ τηλεσκόπιον μὲ τὸ ὁποῖο βλέπεις μακριά, τὰ βλέπεις ὅλα, εἶνε **ἡ πίστις**. Τρία μάτια λοιπὸν ἔχει ἡ ψυχὴ· τὸ μυαλό, τὴ συνείδησι καὶ τὴν πίστιν στὸ Χριστό.

Λειτουργοῦν αὐτὰ τὰ τρία; τότε ὁ ἄνθρωπος βλέπει. Ἄν ἄνοιγαν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, θὰ βλέπαμε κ' ἐμεῖς. Καὶ τότε, ἄλλοτε θὰ λέγαμε «*Δόξα σοι, ὁ Θεός*» καὶ θὰ εὐχαριστούσαμε, ἄλλοτε πάλι θὰ λέγαμε «*Κύριε, ἐλέησον*», γιατί διατρέχουμε κινδύνους καὶ ἀπειλές. **Μάτια ἀνοιχτὰ σημαίνει προσοχή.**

Ἐπειδὴ, ἀγαπητοί μου, ζοῦμε μέσα σ' ἓνα κόσμον κινδύνων καὶ ἀπειλῶν, γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ ἀπόστολος Παῦλος σήμερα φωνάζει· Προσέχετε, «*βλέπετε πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, ...ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι*» (Ἐφ. 5,15-16). Ζοῦμε, λέει, σὲ ἡμέρες πονηρῆς· γι' αὐτὸ προσέξτε, ἀνοιξτε τὰ μάτια σας. **Τί ἄραγε νὰ ἐννοῆ** λέγοντας ὅτι οἱ ἡμέρες ποὺ ζοῦμε εἶνε πονηρῆς;

Ἐπὶ ὑπάρχουν πονηρῆς ἡμέρες; Αὐτὸ εἶνε μία πρόληψις. Ὁ κόσμος ἔχει μιὰ τέτοια ἰδέα· νομίζει, ὅτι ὑπάρχουν ἡμέρες ποὺ εἶνε κακές.

● Ὀρισμένοι π.χ. θεωροῦν τὴν **Τρίτη** ὡς ἀποφράδα ἡμέρα, ἡμέρα κακή, ἐπειδὴ ἡμέρα Τρίτη ἔπεσε ἡ Πόλις στὰ χέρια τῶν Τούρκων. Γι' αὐτὸ ἡμέρα Τρίτη δὲν ταξιδεύουν.

● Κάτι γυναῖκες στὰ χωριά καὶ στὰ νησιά ἔχουν τὴν πρόληψιν, ὅτι τὶς πρώτες ἔξι ἡμέρες τοῦ Αὐγούστου, ποὺ τὶς λένε **δρίμες**, τὰ νερά ἔχουν καταστρεπτικὲς ιδιότητες. Γι' αὐτὸ τέτοιες μέρες δὲν πᾶνε σὲ πηγές καὶ ποτάμια νὰ πλύνουν τὰ ρούχα· φοβοῦνται πῶς θὰ καοῦν.

● Ἄλλοι πάλι θεωροῦν κακὸ ἓναν ὠρισμένο **μῆνα** ἢ τὸ δίσεκτο **ἔτος**. Γι' αὐτὸ ἀναβάλλουν καὶ δὲν κάνουν τότε τὸ γάμον τους.

Ὅλα αὐτὰ εἶνε **προλήψεις** καὶ δεισιδαιμονίες. Μὰ τί; δὲν ἔκανε ὅλες τὶς ἡμέρες ὁ Θεός; καὶ δὲν εἶνε ὅλα τὰ δημιουργήματά του «*καλὰ λίαν*» (Γέν. 1,31); Δὲν μπορεῖ λοιπὸν ὁ ἀπόστολος Παῦλος νὰ ἐννοῆ ὅτι ὑπάρχουν ἡμέρες καλῆς καὶ ἡμέρες πονηρῆς - κακές. Τί ἐννοεῖ τότε;

Ὅλες οἱ ὥρες καὶ ὅλες οἱ μέρες καὶ ὅλα τὰ χρόνια, ἀδελφοί μου, εἶνε ἀπὸ τὸ Θεό. Γιὰ νὰ μὲ καταλάβετε θὰ χρησιμοποίησω τὴν ἐξῆς εἰκόνα. Ἐχω **ἑπτὰ ποτήρια** ἀπὸ κρύσταλλο, καθαρά - πεντακάθαρα· τὰ βλέπεις καὶ τὰ καμαρώνεις. Φωνάζω λοιπὸν ἑπτὰ ἀνθρώπους καὶ τοὺς δίνω ἀπὸ ἓνα ποτήρι. Ὁ ἓνας πάει στὴν πηγὴ καὶ γεμίζει τὸ ποτήρι του μὲ νερὸ γάργα-

ρο· ὁ ἄλλος γεμίζει τὸ ποτήρι του μὲ νερὸ τῆς Οὐ̐λεν, τοῦ δικτύου τῆς πόλεως· ὁ ἄλλος τὸ γεμίζει μὲ κρασί· ὁ ἄλλος τὸ γεμίζει μὲ οὐ̐ζο· ὁ ἄλλος τὸ γεμίζει μὲ κολώνια· ὁ ἄλλος τὸ γεμίζει μὲ πετρέλαιο· κι ὁ τελευταῖος τὸ παίρνει καὶ τὸ γεμίζει μὲ ἀκαθαρσίες. Φταίει τώρα τὸ ἐργοστάσιο ἢ αὐτὸς ποὺ ἔδωσε τὰ ποτήρια, γιατί ἐσὺ πῆρες τὸ ποτήρι σου καὶ τὸ γέμισες μὲ ἀκαθαρσίες ἢ μὲ πετρέλαιο; Ὅχι ἀσφαλῶς.

Καταλάβετε τί θέλετε νὰ πῶ; Κάθε ἔβδομάδα ὁ Θεὸς μᾶς δίνει ἑπτὰ ποτήρια πεντακάθαρα, δηλαδὴ **ἑπτὰ ἡμέρες**: Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή. Κ' ἐπειδὴ κάθε λεπτὸ ἔχει μεγάλη ἀξία, σοῦ λέει· Πρόσεξε πῶς θὰ γεμίσης τὰ ποτήρια σου. Ὁ ἕνας λοιπὸν παίρνει τὰ ποτήρια καὶ τὰ γεμίζει μὲ προσευχὲς - ὁ ἄλλος τὰ γεμίζει μὲ βλαστήμιες· ὁ ἕνας τὰ γεμίζει μὲ ἐλεημοσύνες - ὁ ἄλλος μὲ κλεψιές· ὁ ἕνας τὰ γεμίζει μὲ πίστι - ὁ ἄλλος μὲ ἀπιστία· ὁ ἕνας τὰ γεμίζει μὲ ἀθωότητα - ὁ ἄλλος μὲ ἐγκλήματα.

Ἐπομένως, τὸ περιεχόμενο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Κ' ἐπειδὴ **οἱ ἄνθρωποι πέφτουμε σὲ ἁμαρτίες**, γι' αὐτὸ οἱ ἡμέρες μας εἶνε κακές· ὄχι διότι ὁ Θεὸς ἔκανε τὴν ἄλφα ἢ τὴ βῆτα ἡμέρα κακή. Καμμιά ἡμέρα δὲν εἶνε κακή. Τοῦ Θεοῦ κτίσματα εἶνε ὅλες οἱ ὥρες καὶ ὅλες οἱ ἡμέρες καὶ ὅλες οἱ νύχτες καὶ ὅλα τὰ χρόνια. Κ' εἶνε ὅλα «καλὰ λίαν», πολὺ καλά. Λέγονται κακές οἱ ἡμέρες αὐτές, διότι ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ ἐγκλήματά του τὶς ἔκανε ἔτσι. Νὰ λοιπὸν γιατί ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει «Νὰ προσέχετε, διότι οἱ ἡμέρες εἶνε πονηρές».

* * *

Σὲ τέτοια ἀκριβῶς ἐποχὴ ζοῦμε. Γι' αὐτὸ ἀρμόζει νὰ ποῦμε κ' ἐμεῖς· Προσέχετε, διότι οἱ ἡμέρες ὄχι μόνον «εἶνε πονηρές» ἀλλὰ **καὶ θὰ γίνουν ἀκόμη πονηρότερες**. Δὲ βλέπετε, δὲν ἀκοῦτε; Θέλεις νὰ βγῆς ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι σου καὶ τὸ σκέπτεσαι· γιατί μόλις βγῆς ἐσὺ ἢ τὸ παιδί σου συναντᾶς δεξιὰ κι ἀριστερά, σὲ δρόμους καὶ χώρους ἐργασίας, χυδαιότητες καὶ βλαστήμιες. Μέσα σ' ἕνα πλήθος ἀνθρώπων δὲν βρίσκεις ἕναν νὰ σέβεται τὸ Θεό. Ἡ λέξι «Θεὸς» ἀκούγεται ὄχι μὲ τιμὴ ἀλλὰ σὰν βλαστήμια. Στὰ σχολεῖα λίγοι εἶνε οἱ δασκάλοι ποὺ φυτεύουν στὶς ψυχὰς πίστι στὸ Θεό· πολλοὶ τὴν ξεριζώνουν μὲ τρόπο ἕπουλο, μ' ἕνα χαμόγελο, μὲ μιὰ εἰρωνεία, κι ἄς ἔχουν ἀκόμα ἀπὸ πάνω τους τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ. Στὰ δικαστήρια ἀπλώνουν τὸ χέρι χωρὶς φόβο πάνω στὸ Εὐαγγέλιο καὶ δίνουν ψεύτικο ὄρκο. Στὸ στρατὸ ὁ νέος θ' ἀκούση τὸν ἀξιωματικὸ νὰ βλαστημᾷ τὰ θεῖα. Ποῦ ἄλλοῦ νὰ πᾶμε; Νὰ

πᾶμε λοιπὸν στὴν ἐκκλησία; «*Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου...*» (Ψαλμ. 140,3). Ἄν κατέβαινε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμον, θὰ ἔπαιρνε τὸ φραγγέλλιο καὶ θ' ἄρχιζε ἀπὸ μᾶς τοὺς παπᾶδες καὶ τοὺς δεσποτᾶδες, καὶ μετὰ θὰ συνέχιζε στὸ λαό, τοὺς χριστιανοὺς γενικῶς, γιατί κάναμε τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ «*οἶκον ἐμπορίου*» (Ἰω. 2,16). Ἔ, τότε λοιπὸν νὰ πᾶμε στὸ σπιτάκι μας, ἐκεῖ ποὺ εἶνε ἢ ἀσφάλεια. Μὰ κ' ἐκεῖ μπῆκε πιά ὁ διάβολος· ἢ μᾶλλον ὄχι ἕνας διάβολος, χίλιοι διαβόλοι, πράσινοι - κόκκινοι - μαῦροι, ὅλων τῶν χρωμάτων. Γυρίζεις ἕνα κουμπί, κ' ἔρχονται ὅλοι μέσα· ἄλλος μιλάει ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά κι ἄλλος ἀπὸ τὴν ἄλλη, καὶ μέσ' στὸ σπίτι ἀκούγονται ὅλα τὰ αἰσχρὰ καὶ ἀκατονόμαστα, καὶ τὰ παιδιὰ ἀπὸ βρέφη μαθαίνουν τὴ διαφθορά. Γι' αὐτὸ λέω, ὅτι οἱ ἡμέρες μας εἶνε πονηρές καὶ θὰ γίνουν ἀκόμη πονηρότερες. Τί θὰ δοῦν τὰ μάτια μας, τί θ' ἀκούσουν τ' αὐτιά μας!... Γι' αὐτὸ ὅσοι ζοῦν στὰ χρόνια αὐτὰ εἶνε δυστυχεῖς.

Τί πρέπει νὰ κάνουμε; Τί κάνεις ὅταν βαδίζεις σὲ δρόμο ὀλισθηρό; προσέχεις. Τί κάνει ὁ καπετάνιος ὅταν περνᾷ ἀπὸ θάλασσα γεμάτη ἐπικίνδυνα βράχια; ἔχει τὰ μάτια του δεκατέσσερα. Τί κάνει ὁ στρατιώτης ποὺ ἔχει μπροστά του ἐχθρό; φυλάγεται. Κ' ἐμεῖς εἴμαστε πάνω σὲ δρόμο ὀλισθηρό, κ' ἐμεῖς ταξιδεύουμε σὲ φουρτουνιασμένη θάλασσα, κ' ἐμεῖς εἴμαστε ἐπιστρατευμένοι σὲ πόλεμο.

Τί χρειάζεται; **Προσοχὴ** ἀπὸ ὅλους· γονεῖς, ἐκπαιδευτικούς, κληρικούς. Ἄς γλεντᾷ κι ἄς διασκεδάζῃ ὁ κόσμος· τὰ σημάδια εἶνε φανερά, διαβάστε τὴν Ἀποκάλυψη. Οἱ ἄνθρωποι μὲ τὶς ἁμαρτίες μας (μοιχεῖες, πορνεῖες, ψέματα, ἀδικίες, πλεονεξίες, βλαστήμιες) γεμίζουμε τὰ ποτήρια μὲ πετρέλαιο καὶ μεγάλη ἀκαθαρσία. Ξεχείλισε πλέον ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ ῥθῃ μιὰ μέρα, ποὺ θὰ γίνῃ πόλεμος μὲ τὰ κουμπιά, καὶ τότε δὲν θὰ προλάβουμε νὰ ποῦμε τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*»· μέσα σὲ ἐλάχιστο χρόνο θὰ καταστραφῇ ἡ ἀνθρωπότης, θὰ γίνῃ ὁ Ἄρμαγεδὼν (Ἀπ. 16,16). Πονηρές οἱ ἡμέρες!

Λοιπὸν προσοχὴ καὶ **προσευχὴ**, στὰ γόνατα! Νὰ παρακαλέσουμε τὸ Θεὸ νὰ μᾶς φωτίσῃ. Νὰ λέμε κ' ἐμεῖς τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*». Δὲν μπορεῖτε μεγάλες προσευχὲς, ὅπως στὸ Ἅγιον Ὄρος, ἀλλὰ μέσα στὴν καρδιά σας, στὸ σπίτι, στὸ δρόμο, στὸ τράμ, παντοῦ ὅπου νὰ ἴστε, ἕνα ὄπλο ἔχετε, τὴν προσευχή· «*Κύριε, ἐλέησον*», «*Κύριε, ἐλέησον*», «*Κύριε, ἐλέησον*»! Διὰ πρεσβειῶν τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἄς ἐλεήσῃ καὶ σῶσῃ ἡμᾶς· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**